Ч. 100 Пятниця 7 (19) мая 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Дальший причинок до ситуациї. — Анґлійска рука в Трансвалю. — І на мировій конференциї нема мира).

Староческа Politik в статиї о ситуациї доносить, що не лиш Чехи, але також і репрезентанти прочих партий правиці будуть домагати ся від правительства ґарантиї, що через октройоване закона язикового буде забезпечений конець обструкциї. — На случай, коли би акция угодова розбила ся о опір Угорщини, мусіло би правительство скликати парлямент і конституцийним залагодженем справи угоди усунути клявзулю Селя. Правительство австрийске зазначило докладно своє становище в Будапешті. Дальші кроки мусить тепер порobити угорске правительство.

Орґан дра Енґля доносить, що послідна гостина міністра дра Кайцля в Празі позіставала в звязи лиш з намірами правительства управильнити справу язикову при помочи §.14. Результат нарад міг бути лиш такий, що Чехи, котрі творять часть більшости в Раді державній, сказали, що не можуть зложити урядової заяви перед тим, заким стане ухвала більшости в тій справі. — В екзекутивнім комітеті правиці будуть Чехи виступати против приміненя §. 14 до справи язикової. На случай коли би їх переголосовано, предложать цілу справу колеґії ческих мужів довіря.

Віденьский кореспондент львівского Słow-a Polsk-ого, а за ним і віденьскі ґазети рознесли таку вість о ситуациї: Засідане екзекутивного комітету правиці, яке було відложене до 25 мая, буде мабуть на ще довший час відрочене. По всій імовірности більшість екзекутивного комітету правиці заявить ся за плянами правительства. Доси запевнені вже голоси Кола польского, католицкої партиї народної, давної ґрупи Фалькенгайна і Румунів. Мабуть будуть ще позискані голоси Русинів, Словінців і Хорватів. В виду того єсть річ байдужна, чи Чехи згодять ся на проект правительства, чи дадуть ся переголосувати, або може возьмуть ся навіть до активної опозициї в комітеті. Один видний політик мав сказати кореспондентови згаданої ґазети, що живійша опозиция зі сторони Чехів була би для правительства навіть пожадана.

Від якогось часу суть відносини межи Анґлією а Трансвальскою републикою дуже напружені а навіть здавало ся, що готово ще прийти до війни межи обома сторонами, котрі ненавидять ся ще з тої пори, коли Анґлійці виперли Бурів (давних голяндских селян, поселенців в полудневій Африці) з Капштадту. Нікуди правди діти, що причину до ненависти дають таки Анґлійці; їх кортять дуже копальні золота в Трансвалю, чого найліпшим доказом був перед кількома роками збройний напад Джемзона на бурску републику. Здає ся, що подібного атаку хотіли Анґлійці знову допустити ся і лиш обачність Бурів до того не допустила. В Йоганнесбурзі арештовано сім Анґлійців за зраду держави. Приказ арештованя видав ґенеральний прокуратор державний вечером дня 15 с. м. а о півночи вже єго виконано та привезено арештованих рано дня 16 с.м. до Преториї, столиці Трансвалю. До викритя заговору допоміг якийсь тайний аґент полициийний, котрий піби то дав ся намовити вступити до войска, котре мало в Трансвалю викликати революцию. Кажуть, що арештовані були вислані до Трансвалю, щоби там орґанізувати полудневo-африканьску ліґу та рекрутувати до неї людий. При арештованих найдено спис двох тисячів людий.

В сій самій справі доносить бюро Райтера: Загалом арештовано за зраду держави 8 осіб а то: бувшого рітмайстра від уланів Паттерзона, полковника Фльорід Нікольза, підпоручника Тремлета, бувшого аґента приватного в Йоганесбурзі Елліса, Аллена, що служив давнійше при кінній артилериї, кватирмайстра Мітчеля, бувшого підофіцира Фріза і Гупера. Комісар полициї мав сю справу вже від чотирох місяців на оці. Тайний агент полицийний дістав о тім вість перед вісьмома днями. Після вістий, які наспіли з Преториї до Льондону, нема межи арештованими ані одного анґлійского офіцира, але більшість арештованих служила давнійше в анґлійскій армії.

Нині, о 2 год. по полудни, збирає ся в Гаґі в орлеаньскій палаті мирова конференция, котру хибно названо конференциєю для роззброєня, позаяк ані Росия, ані ніяка инша держава навіть і не думає нині о роззброєню. Предсідателем конференциї буде мабуть вибраний репрезентант Росиї, найстарший віком амбасадор бар. Стааль, котрий вже подужав. На конференциї будуть утворені три секциї: войскова, маринарска і народноправна. Помежи ті секциї буде розділений весь материял. Аж до половини липня конференция мабуть упорає ся з своєю роботою а результат спише в спільнім протоколі. Але ось показало ся, що і на мировій конференциї нема мира. Зараз при укладаню поазбучного спису держав і делеґатів їх прийшло було до непорозуміня. Болгарский делеґат др. Станцев заявив, що єму признано виразно голос, але турецкі делеґати за-

---

9)

В БОРІ.

(З польского — Адольфа Диґасиньского.)

(Дальше).

Зазуля побачив скоро утікаючого поміж корчі вовка; ошоломлений зьвір вбіг в гущавину і щез стрільцеви з очий. Однако по хвили облава вигнала єго звідтам; ледве знов появив ся, вже єго стрілець взяв на око і випалив. Вовк упав, борючи ся з смертию; кількох людий прискочило небавом, посипали ся тяжкі удари, котрі вкоротили жите раненому звіряти. Коли іде о такі справи, чоловік не ласкавійший від яструба або вовка. Всі тепер незвичайно дивували ся, що лише що убитий вовк мав на карку цілком опалене волосе.

Величезна пагінка, що займила майже миловий простір, доходила остаточно до кінця, прибула до дороги, де саме розставили ся були стрільці.

На тім боевім шляху лучили ся знов дуже незвичайні річи. Вправді убито два вовки, але до одного з них стріляло богато і безуспішно. Отже лучило ся, що одна з тих блукаючих куль пішла в гущавину і тут поцілила в груди нещасливу Марциху, котра пустила ся за облавою в ліс і тихцем закрадала ся до ланцуха стрільців.

Та страшна пригода незвичайно наполохала і доймила панну Леонтину; сейчас забрала она до санок тяжко ранену женщину, покинула польоване і вернула до дому, аби чимскорше нести поміч раненій.

Убити чоловіка тоді, коли люди роблять облаву на зьвірів, то страшна річ. Тому всі стратили тепер охоту до дальшого польованя, хоч ніхто в Орлової Воли, ані в околици не уважав Марцихи за особу достойну співчутя.

Зазуля оглянув убиті вовки і на велике зачудоване замітив, що були опалені в подібний спосіб, як убитий ним вовк. Мимоволі прийшов єму на гадку тепер той старий дуб, на котрім бачив знаки пожару і загадочний чоловік видко разом з псом спалений в дуплавім пни дерева.

— Мусіла лучити ся в лісі якась дивна пригода з огнем! — говорив стрілець сам до себе. — Але що то було?.... Чи мав би то бути труп Кєстуха і пса Змийка?

Мисливці, дізнавшись від стрільця о дивнім відкритю людского трупа в старім дубі, пішли на місце, аби цілу річ провірити. Отже між тим, як одні повертали вже з ловів домів, инші пішли за Марком на полянку під того старого дуба, де в осени мати родини диків звела геройску борбу з людьми і псами, а зимою прийшло до страшної драми між вовками а чоловіком осадженим разом з псом в дубовій хаті.

Тепер розширено добре зроблений стрільцем отвір в дубі, і всьо, що було в середині, видобуто на поле. В дубовій хаті найдено богато знарядів і обстави, які видко мали звязь з мисливским званем. Хоч всі ті предмети були сильно ушкоджені якимсь напрасним вибухом огня, то однако оцілїли на стілько, що їх призначене можна було пізнати. Найдено тут остроги, части стрільного оружия, кусники дротяної сорочки, спряжки і т. п.

Труп був так спалений, що годі було розпізнати черти лиця.

— То так виглядає, немов би тут гостила яка нечиста сила — воркнув Зазуля. — Видко з тої самої причини і вовки в лісі мають опалені кудли на карках.

Між зібраними коло дуба був також загорілий мисливець, посесор з Ґонзвів. Той чоловік мав дар помічуваня, здавало ся, що бачив всім своїм єством; розглянув дубову хату, осмотрів єї стіни, придивив ся трупам чоловіка і пса, і сказав:

— В тім пни був перед кількома днями вибух пороху, знати то ще добре, а навіть чути з кождої річи. — Кажучи то, подавав Зазули ріжні предмети, аби понюхав. — Запахом спаленого пороху пересяк і цілий дуб.

— Але звідки взяли ся ті вовки опалені на карках? — спитав хтось з боку.

протестували против того, щоби в офіцияльній листі делеґатів Болгария була записана яко окрема держава (пята з ряду в поазбучнім порядку). В наслідок того треба було зробити новий спис, в котрім вже поставлено Болгарию аж на сам конець по Туреччині.

Новинки.

Львів дня 18-го мая 1899.

— **Ц. к. Намістництво** надало презенту на опорожнену греко-кат. парохію цісарского надания в Кобаках о. Мих. Гуллі, дотеперішному пароходи в Борщеві.

— **З Виділу краєвого.** З причини недуги члена Виділу краєвого дра Гошарда, зайшла в Виділі така переміна, що др. Дамян Савчак обняв по дрі Гошарді управу V. департаменту (публичного здоровля), а управу VI. департаменту обіймає по дрі Савчаку заступник члена Виділу краєвого Домбский.

— **Філія „Просьвіти" в Стрию** устроїла сего року сходини великопостні для своїх членів, котрі почавши від дня 19 марта с. р. відбували ся що неділі в великім пості. Виділ філіяльний, устроюючи ті сходини, хотів використати час вільний, коли хлібороби наші не заняті ще роботами весняними можуть скорше прибути до міста та послухати уряджуваних викладів. Тож і очікуваня виділу сповнили ся вповні, хоч майже всі поблизькі від Стрия села мають читальні, в котрих що неділі численно сходять ся. Мимо того і сходини стрийскі були все многолюдні: являлись не тільки міщани стрийскі але також селяни з близьких та подальших сіл, так що простора саля руского касина ледви змогла всіх помістити.

— **Войсковий бальон „Австрия"** упав в понеділок в Каніжи на Угорщині. Бальон, де сиділо кількох офіцирів, плавав по воздушних просторах кілька годин, дійшов до висоти 3.500 метрів та опустив ся цілком щасливо. Всі подорожні повисідали здорові.

— **З львівских пригод.** Стефан Петрик, 10-літний син кухарки при ул. Понятовского, упав вчера вечером з ґанку першого поверха на коридор і розбив собі голову. Майже умираючого відставлено до шпиталя. — З міских арештів утік вчера по полудни арештант Іван Богданович. Поліция глядає збігця. — В Знесїню повісив ся перед кількома днями зарібник Мойсей Фаєрштайн з Румунії з незвістних причин. — В броварі Ліліенфельда при ул. Шпитальній упав до пивниці один робітник і так покалічив ся, що ратункова стация відвезла єго до загального шпиталя. — На полицийній інспекциї у Львові зложено фальшивий срібний ґульден. Фальсифікат дуже добре зроблений з цини і далеко лекший від правдивого ґульдена.

— **З Вишнівчика** доносять: Перед кількома днями викрадено через вікно підручну касу тутешного суду, в котрій було 583 зр. готівки. Жандармерия віднайшла зараз розбиту касу в лїсї, в котрій злодії лишили ще 358 зр., а на другий день вислідила і увязнила виновників. Найдено при них 947 зр., так, що ціла страта виносить 131 зр.

— **Дібрали ся.** В Неаполи викрито сими днями шайку обманців, котра допускала ся ріжних злочинів в цілій Европі. В склад тої шайки входять: інжинер, фотоґраф, біржевий сензаль, славний спортсмен, адвокат, ґраф і князь. Всі злочинці, дізнавши ся, що мають їх арештувати, утікли з Неаполя, де в товариствах уходили за дуже порядних людий. Італіяньскі власти знають назвища членів шайки.

— **Продав молоду.** До Нового Санча прибув недавно з Вуенос Айрес в Америці якийсь молодий жид і заручив ся з молодою дівчиною, дочкою шинкаря. Будучому тестеви доплатив ще 200 зр. і від'їхав з судженою назад до Америки, де мав з нею оженити ся. Тепер же показало ся з наспівшого до рабіна письма, що молодий продав свою суджену за 5.000 долярів якомусь Африканцеви, з котрим їхав на корабли. Видко, що той „молодий" був торговцем людского товару.

— **Преміоване злодіїв.** Практичні Анґлійці пересьвідчили ся, що лїпше є погодити ся в полюбовний спосіб зі злодієм та дати єму добровільно часть того, що міг би украсти, ніж позволити єму розщибати ся по пивницях та грошевих складах. Королївский анґлійский банк від давна вже тримає ся сеї засади і рік-річно є записана в книгах сего банку певна квота, призначена на премії для злодіїв. Той звичай ввійшов в житє від 1850. В згаданім часі прийшов якийсь каналяр до директорів банку та заявив їм, що винайшов дуже певний спосіб, аби дістати ся до склепів пивниць, де переховує ся золото та срібло. Хоч дирекция банку була безпечна за своє майно, все-ж таки позволила на пробу. В означеній годині пішли директори до пивниць, почули глухий підземний лоскіт, відтак по двох годинах вижиданя побачили перед собою каналяря. В підземних сих склепах було тоді золота та срібла на 3 мілїони фунтів штерлінґів, гож дирекция порозуміла, що лїпше по доброму уложити ся з сим каналярем. Дали єму 50 тисяч франків річного доходу, аби їх тільки лишив в спокою, та щоби не пробував винаходити жадних нових средств до підкопів. Від того часу приходять ріжні люди до банку та приносять свої оферти на злодійскі штучки, а банк всі оферти приймає і платить за них грубі гроші. Недавно якось виплатив сей банк молодому якомусь технікови 100.000 франків, бо він розібрав хемічно папір, уживаний до банкнотів та найшов добрий спосіб підроблюваня банкнотів. Таким чином банк анґлійский дав підставу новій галузі промислу.

— **Катастрофа в Ґурагуморі** представляє ся — як пишуть буковиньскі ґазети — о много тяжше, як передше. Сконстатовано вже, що погоріло до 400 домів. Сотки родин остали без хліба, без даху над головою, а богато меш анців стратило цілий свій маєток. Асекурованих домів було не богато, найбільшу шкоду поносить краківске товариство обезпечень, бо до 150.000 зр. Причина огню вже сконстатована; у тамошного жида Ґершона Шехтера було велике пране біля, а що невигідно було виварюгати біле в хаті, то прачка позволила собі розложити огонь на подвірю. Вітер заніс кілька искор на стирту сїна, що була на подвірю і та запяла ся від того, а при сильнім вітрі огонь переніс ся на близький склад дров. За хвилю горіла вже сусїдна хата, друга, трета, а далі і більша часть місточка. О акциї ратунковій і думати не можна було, бо сила огню була за велика, а впрочім і сикавки зараз зпочатку згоріли. Сторожі огневі, що прибули з сусїдних місцевостий, також при так сильнім огни богато вдїяти не могли. Доперва компанія войска, що приїхала з Чернівців, прискорила акцию ратунковy. Щоби помістити яко тако погорільців, вибудовано сейчас довгий на 60 метрів барак, а другі бараки будуть поставлені сими днями. Фінансова дирекция призволила знов на вільний від цла довіз поживи з Румунії, а пороблено також стараня у заряду зелїзниць, щоб дозволено на безплатний перевіз поживи і одїжи для погорільців. В першій хвили дав виділ краєвий і правительст о більші суми на підмогу погорільцям, прав. консистория ухвалила дати з прав. фонду рел. 5000 зр., а черновецка рада громадска 1000 зр. Цїсар дав зі свойого приватного майна 5000 зр. Крім того посипнули вже і більші датки приватні, а між ними дав бар. Александер Поппер 3000 дощок і 1000 зр. готівкою. Ширшу акцию запомогову розпочав, в заступстві п. президента краєвого, радник правит. п. Помие, видавши відповідний обіжник до всїх старость. В Чернівцях мав в цїли збираня складок завязати ся окремий комітет, а на чолї єго стане бар. Кохановский. Також і виділ краєвий видав до населеня Буковини відозву завзиваючу до несеня погорілцям запомоги. — Загальна шкода, яку понесли мешканці Ґурагумори, доходить до $1^1/_2$ мілїона зр.

— **Мапа нечуваної величини.** Американці ладять на сьвітову виставу в Парижи велику мапу зелїзничих шляхів Сполучених Держав. Буде она 137 стіп висока а 225 стіп широка. Шлях кождої зелїзниці буде освічений електрикою, а сьвітла, що будуть по тих шляхах порушати ся, вказувати муть рух поспішних поїздів.

— Вовки облягали чоловіка в дубі, а він боронив ся перед ними огнем; боров ся оружием, від котрого сам погиб — говорив пан посесор. — Дивіть лиш, кілько тут мусїло бути тих напастників, кілько слїдів зубів лишили они на дереві!.... А ось з того віконця осаджений викидав на вовків запалену живицю і порох. — Тут показав пальцем на віконце в дубі. — Щож дивного що вовки попекли ся і що вкінци дуб займив ся?... Тому то з тої цілої громади лиш тих кількох недужих лишило ся ще нині в тій стороні лїса; они тут укрили ся, аби їх здорові не з'їли... Тому на нинїшній облаві убивали ми попечених вовків.

Всі слухали з занятєм оповіданя звістного мисливця, а він так дальше говорив:

Колиб ми лиш змели з верха верству снігу, який може три рази падав від часу, як лучила ся ціла та пригода, то пересьвідчились би ще лїпше о тім, що тут було.

Деякі взяли в руки галузи і почали в ріжних місцях відгортати сніг. І справді показали ся кроваві пятна, находжено вовчі кудли і обгризені кости.

— Самі себе їли! — сказав Зазуля. — Добре старий говорив, що ціла шайка пішла під Лебедині стави, а завтра Бог знає, де они вже будуть.

Відтак пан посесор з Ґонзвів займив ся уважним огляданєм спаленого чоловіка, і знов також побачив то, чого доси нїхто з присутних не замітив. Именно труп мав на пальци перстень, незначний тому, бо був також зчорнїлий, як ціле тіло. Перстень сидів на пальци досить добре, однако легко єго було здоймити. По старанним витертю і очищеню показало ся, що то був аметист оправлений в золото; побачено герб і вирпті якісь числа.

— Ісусе Христе! — скрикнув пан посесор, показуючи перстень економови з Орлової Волї. — Таж то герб Стройомирских, а ті дві букви — С. С....

Здивований економ кивав головою, хотячи дати пізнати, що ціла та справа для него дуже неясна.

— Треба того трупа сейчас звідси забрати! — крикнув знов пан посесор. — Певне поховають єго по людски на кладовищи в Орловій Воли... Може навіть в родиннім....

— Ей, ні! До того не повинно прийти! — говорив Зазуля. — Атже то найпевнїйше Костух, а кождий знає, що чарівників не ховає ся між християнами.

Однако слова стрільця не робили на зібраних доброго враженя. Трупа разом з ріжними останками попалених річий забрано з лїса і перевезено сейчас до Орлової Волї.

По скінчених ловах, великопаньским звичаєм, лиш деякі мисливі були запрошені до двора, де гості від давна були дуже рідким явищем. Пан Корнилій Стройомирский знемощілий старець, напів спаралїжований, щось від вісьмох лїт не опускав ліжка або лектики, в котрій єго служба перевозила з одної комнати до другої, а в погідні днї на ґанок і по парку. Але тепер виглядав дуже добре, їв богато, навіть потовстів; лише чим раз більше глух і тратив мову.

Між запрошеними до палати з порученя пана був також і посесор з Ґонзвів. Стройомирский приймив мисливих в своїй лектиці, а розмова в ним ішла дуже тяжко. Оповідано тут богато веселих ловецких пригод, що треба було пану Стройомирскому по кілька разів викрикувати над самим ухом. Говорили і о успіхах нинїшних ловів; затаєно лиш нещастну пригоду, в наслідок котрої утратила божевільна Марциха житє. Бо треба знати, що лїкарі дуже поручали, щоби старий уникав всяких сильних зворушень і вів житє як найбільше зближене до рослинного. При цілковитім супокою і добрім відживаню, обіцювано Стройомирскому ще кільканайцять лїт взглядного здоровля.

Однако не всі могли знати, що оповідане о пригоді під старим дубом містить в собі щось прикрого для старого. Позаяк Стройомирский був не лише великим богачем, але крім того зачисляв ся до вельмож, а запрошені до палати належали до дуже дрібної шляхти, або були доробкевичами, то кождий з черги, хто мав честь розмавляти з великим па-

— Вода карою для волоцюгів і неробів. Мировий судия в Дальфорт в Анґлії не міг дати собі ради з ріжними волоцюгами і неробами. Придумувані кари не помагали, волоцюжство все цвило. Вкінци впав на добру гадку: Велїв таких волоцюгів замикати в домах примусової працї і давати їм примусову купіль, обливати два рази на день водою. Неробам така кара дуже не подобала ся, води і чистоти бояли ся як чорт сьвященої води і наслідки купелїв показали ся дуже добрі; бо і волоцюгів і жебраків замітно поменшало. Подібної кари на жебраків уживано вже перед сто роками в Голяндиї; там всаджувано дїдів на кілька годин до кирницї і то помагало.

— Помер Клим. Сінкевич, директор ґімназиї в Яслї, дня 16 с. м. на клініцї в Кракові, в 65-тім роцї житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 18 мая. Клюби опозицийних партий будуть радити в слїдуючий второк і пятницю. Членів вірноконституцийної більшої посїлости скликано на нараду на день 20 с. м.

Моравска Білоцерква (Weisskirchen) 18 мая. При тіснїйшім виборі посла до Ради державної на місце померлого пос. Промбера вибрано німецкого народовця дра Фехлера.

Будапешт 18 мая. Є. Вел. Цїсар приймав вчера на довшій авдиенциї президента міністрів Кольом. Селя, а відтак по полудни виїхав до Бруку над Литавою.

Париж 18 мая. Аґентия Гаваса доносить, що ґубернатор Капштадту приняв запрошене ораньскої републики на конференцию з трансвальским президентом Кріґером.

Льондон 18 мая. Анґлїйский аґент дипльоматичний висказав президентови Кріґерови свій жаль, що люди, котрі носили мундур анґлїйскої королевої, допустили ся заговору. Президент у відповіди висказав надію, що справа ся не зробить нїякого впливу на его стрічу з капштадским ґубернатором Мільнером.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 17-го мая 1899.		платять зр. кр.	жадають зр. кр.
I. Акциї за штуку			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		385·—	395·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .		—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		288·50	291·50
Акциї гарбарнї Ряшів		205·—	212·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		258·—	265·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 4% корон		96·50	97·20
Ванку гіпот. 5% преміов. . . .		110·20	110·90
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%		100·00	100·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев.		100·80	101·51
4% листи застав. Банку краев. .		98·—	98·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .		97·50	98·20
„ „ 4% льос. в 41 лїт.		97·50	98.20
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		95·80	96·50
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 4% II ем.		102·50	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%		100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		97·50	98·20
Позичка краев. з 1873 по 6%		104·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		97·—	97·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.		94·30	95·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		26·75	28·—
Міста Станиславова		55·—	—·—
Австр. червон. хреста	Курс віденьский	20·30	20·90
Угорскі черв. хреста		11·—	11·80
Італ. черв. хреста		11·—	12·—
Архікн. Рудольфа		28·—	—·—
Базилїка		6·95	7·15
Joszif		3·70	4·40
Сербскі табакові		4·25	5·25
V. Монети.			
Дукат цїсарский		5·64	5·74
Рубель паперовий		1·27	1·28
100 марок німецких		58·80	59·20
Доляр америк.		2·40	2·50

— Ц. к. Дирекция зелїзниць держ. оповіщує: Урядова „Ґазета Львівска“ оповіщує розписане публичної лїцитациї на роботи над- і підторові, около розширеня двірця зелїзничого в Жовкві. Обчислені кошта будови виносять 10.329 зр. 80 кр. а. в. — Дотичні пляни, близші условя, цінник робіт і т. п. можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних, улиця Красїцких, ч. 5, (відділ консервациї і будови зелїзниць, III поверх, двері ч. 308). — Запечатані оферти належить внести найпізнїйше до 30 мая с. р. до 12 години в полудне. — Отворене оферт відбуде ся того самого дня о год. 2 по полудни (час львівский).

Дотеперішню назву стациї Сайфніц, лежачої при шляху „Амштеттен-Понтафель“, змінено з днем 1. мая с. р. на „Сайфніц-Люшаріберґ“.

З днем 1 мая с. р. отворено для руху особового і пакункового перестанок „Унтер-Обердорф“, лежачий поміж стациями Рекавінкель і Найленґбах зел. перестанками Айхґрабен і Анцбах, при шляху Віденъ-Сальцбурґ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брюховичі від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брюхович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брюхович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підзамча

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

ном, силував ся оповісти щось займаючого, старав ся розмавляти як найдовше. Атже о палатї в Орловій Воли ходили по околици дивні вісти, в котрих пан Корнилїй, той скупий міліонер, виглядав в очах звичайних біднїйших людий, як чародій, не говорячи вже о паннї Леонтинї, хорошій дївчинї, чудацкій еманципантцї і одинокій наслїдници всіх мілїонів.

Отже пан посесор з Ґонзвів дібравшись раз до розмови з дїдичем Орлової Волї і попавши в жар оповіданя о мисливских пригодах з вовками, так розбалакав ся, що розказав цїлу історию о загадочнім чоловіцї, що мешкав в дуплавім дубі. Пан Корнилїй не був такий мягкосердний чоловік і оповідане посесора спершу більше его бавило як зворушувало. Прийшло до того, що Стройомирскому показано перстень знятий з пальця спаленого чоловіка. Старий велїв собі вложити на ніс очнцї і при яркім сьвітлї численних ламп та канделябрів, розглядав уважно якийсь час цїлі знаки на перстени. Нараз лице его страшно змінило ся; видко зазнав незвичайного зворушеня, бо опустив перстень на землю і треба було его сейчас перенести з лектикою до спальнї, а відтак положити в постіль.

Посесор з Ґонзвів значучо повів очима по зібраних і з глумливим усьміхом на устах вийшов з палати.

Та пригода сильно затревожила Леонтину; на щасте дома був лїкар привезений до Марцихи, раненої підчас облави; але той заявив, що небезпечність незвичайно велика і що пан Стройомирский може не діждати завтра. Отже зараз розіслано візваня по инших лїкарів, до ґубернїяльного міста і навіть до Варшави.

Великий двір, в котрім ще перед хвилею було гамірно, був тепер знов тихий і поважний; по найдальших закутках дому служба ходила на пальцях.

Коли настала ніч, Леонтина сидїла при вітци, від котрого і лїкар не відступав.

Цїла палата була осьвітлена як в часї якого балю; умирав в нїй богатий чоловік.

А в однїй з офіцин тої палати конала божевільна Марциха.

Тої ночи не було чути від сторони лїса витя вовків, а однако Брисько і инші пси почали около півночи проймаючо вити.

На другий день по полудни розставними кіньми прибули з зелїзничої стациї лїкарі. Марциха як раз тоді скінчила житє; Стройомирский не жив вже від кількох годин. Видко рана, яки ему завдали якісь спомини з житя, була тяжша від рани женщини, поціленої кулею в груди.

(Конець буде).

ШТИХИ

французскі і анґлїйскі

можна набути:	в. цтм.	зр.
Bataille d'Abukir . .	63×80	4·—
„ de Marengo .	42×78	4·—
„ d'Eylau . .	42×63	4·—
Entrevue de Napoleon et de Alexander la Niemen .	49×71	6·—
Entrevue de Napoleon et de François II. . .	53×68	8·—
Bonaparte general . .	50×34	3·—
Napoleon I. (koron. kost.)	34×28	3·—
Баль у Версали . .	30×42	3·—
Коронация Наполеона .	58×42	6·—
Присяга . . .	58×42	6·—
Роздане орлів . .	58×42	6·—
Sieg bei Leipzig (ang.) .	42×59	9·—
The battle of Waterloo (Roy. fol.)		14·—

Замовленя належить надсилати: **Адмінїстрация „Народної Часописи“.**

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий.

ГАЛИЦКИЙ

КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

13

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Газети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

КОЖДА ПАНІ

котра лиш зажадає, одержить безплатно оказове число **„MÓD PARYSKICH"** найлїпшого і найдешевшого письма для жінок, містячого великі таблиці крою і гафтів, додатки повістий і нот.

Пренумерата **„MOD PARYSKICH"** виносить квартально 1 злр., піврічно 2 злр., річно 4 злр. Пренумерату належить присилати до Адміністрациї **„MÓD PARYSKICH"** у Львові, ул. Личаківска ч. 27 або до Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО Львів Пасаж Гавсмана ч. 9.

До Народної Часописи

і

Газети Львівскої

Всїлякі

ОГОЛОШЕНЯ

принимає виключно

АҐЕНЦИЯ

ДНЕВНИКІВ і ОГОЛОШЕНЬ

у Львові, Пасаж Гавсмана ч. 9.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).